

הערות ב מגילת אסתר

(לפי חומש תורה תמיינה, וכפי שקראו בביבה מ"ד כ"ק אדמו"ר)

๘ • ๙

הקורא את המגילה ב'מבצעים' והוא כבר יצא ידי חובתו – יבקש מאחד המاذינים **לברך, ואם לא – יברך עצמו.** והנוסח (בשני המקרים): **כרגיל "על מקרה מגילה".**

ואם הוא קורא רק לנשים – עדיף שתברך אחת המاذינות, ואם לא – יברך עצמו, והנוסח (בין אם זו מاذינה בין אם זה הקורא): **"לשםך מגילה".**
(ע"פ שבח המועדים)

א, א: וַיְהִי – הוי"ד הראשונה בשבא-נה, ויש לקרוא ויהי לא ויהי. VAYEHU לא VAYEHU.

א, ג: גָּלִילֵי – הטעם נסוג אחר למלמד הראשון, וקוראים אותו במלעיל
[=ההטעמה על הלמד הראשון].

שם: עַל רְצִוף בַּהֲטַזְּשָׁשׁ – הצד"ק בשבא-גע (בגלל המתג בר"ש)
והפ"א רפה. אם קוראים רצפת - משתנה המשמעות לglichlat!

מקור: כל מקום שנזכר בתנ"ר רצפה במשמעות זו היא רפה כמו "ויכרעו אפיקים אריצה על רצפה" (דה"ב ג, ג) ורצפה בפ"א היא גיחלת כמו "ובידיו רצפה" (ישע' ו, ו) - ראה קונקורדנצ' ערך רצפה.

א, ז: לִפְנֵי וְלֹא־בָּאָה – זו הפעם היחידה ב מגילה ש"באה" במלעיל
[=הטעם על הב"ת], ופירושו "הגיעה", משא"כ בשאר מקומות כמו (ב, יד)
בְּעֶרֶב הִיא בָּאָה הוא במלרע [=הטעם על האל"ף] ופירשו "מגיעה" וצריך להיזהר בזה!

מקור: רשי' ויצא כת, ו עוד.

ב, ג: אֶל־יָד הַגָּא – הדיל"ת בסגול ולא בציירה – העירני הר' מ"מ יצחקי, שליח בנחל בקע באדר شبנע.

ב, ה: וַיְשִׁמוּ מְרֻדְבֵּי – הדיל"ת בשבא-גע ולא בחטף-קמצ (כמו שהדפיטו בהוץ' קורן מרדבי) וכן בقولם.

ב, יב: כְּדַת הַגְּשִׁים – הדיל"ת בפתח לא בקמצ.

ב, יד: וְנִקְרָאָה בְּשָׁם – הר"ש בשבא-גע ולא בחטף קמצ.

ג, א: וַיִּנְשַׁאָהוּ – הש"ז דגושא ושבא נע. לאחר זה עלול להישמע וַיִּנְסַחֵהוּ.

ג, י (וכן ח, ב): אֶת-טֻבְעַת – הע"ז שבא-נה לא בחתף-פתח.

ג, יב: וַנִּחְתַּם בְּטֻבְעַת הַמֶּלֶךְ – "ונחתם" בפתח ולא בקמץ.

ג, טו: וְהָעֵיר שֹׁוֹשָׁן נְבוּכָה – "শוֹשָׁן" בפתח ולא בקמץ.

ד, ז: אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשֻׁקּוֹל – "לשקל" בקטן ולא בתלישה-גדולה.

ד, ח: אֲשֶׁר-גַּתְנָן – התי"ז בפתח ולא בקמץ.

ד, יא: אֶת-שְׂרָבִיט הַזָּהָב וְחַיָּה – "וחיה" במלרע [=הטעם על הי"ד] ופירושו "הוא חייה" ואם קוראים במלעיל [=על החי"ת] פירושו "והיא חייה".

ד, יב: וַיַּגְידוּ לְמַרְדָּכָי – "למרדי" בקמץ לא בפתח.

ד, יד: הַגַּעַת לְמִלְכּוֹת – הע"ז בפתח (ולא שבא כבשפה המדברת: הַגַּעַת אֶלָּא צָרֵר לְהַשְׁמִיעַ הפתח).

ה, יד (וכן ז, ט): גְּבָהּ חִמְשִׁים אַמָּה – הה"א גנובה ובמפיק, יש לקרוא גְּבוֹ-אָה (למרות שב עברית זה לא נשמע תקין).

ו, יג: וַיֹּאמְרוּ לוּ חַכְמָיו – "ויאמרו" במלרע [=הטעמה על הרי"ש] לא במלUIL.

ז, ג: תַּנְתַּן לִי נְפָשִׁי בְּשַׁאֲלַתִּי – "תנתן" בקדמא "לי" במחperf, ולא "תנתן-לי" במחperf.

ז, ז: וְהַמֶּן נְבֻעַת – הע"ז בפתח ולא בקמץ.

ז, ח: וְהַמֶּן נִפְלָל – "נפל" בקטן ולא ברבי עי.

ז, ט: אֲשֶׁר-עָשָׂה הַמֶּן – "אשר-עשה" בירח-בן-יומו [=נשמע בערך כמו שני מונחים צמודים] "המן" בקרני פרה [=פזר ותלישה גדולה].

ח, ח: בתְּבִשֵּׁר-גַּכְתָּב – "נכתב" בקמץ לא בפתח.

ח, ט: וְהַעֲרֵד שׂוֹשֶׁן צָהָלָה וִישְׁמָחָה – "ושון" בקמץ לא בפתח. "צלה" הה"א בפתח ולא בקמץ (אחרת זה שינוי משמעות), "ושמחה" במלעיל [=ההטעה על המ"ס].

ט, ג: מִנְשָׁאִים אֶת-הַיְהוּדִים – הש"ז דגשה ושבא נוע. אחרית זה עלול להישמע מנוסים.

ט, ה: מִכְתָּב-חַרְבָּן וְחַרְבָּן וְאַבְדָּן – יש לשים לב לקרוא "ואבדן" בnikud הנכון ובקמץ גדול [בהברה ספרדית]: וְאַבְדָּן, להבדיל מה"אבדן" הראשון במגילה (לעיל ח, ו) בְּאַבְדָּן מוֹלְדָתִי שהnikud שונה והקמץ – קמץ גדול [בהברה ספרדית]: בְּאַבְדָּן. – העירני הר' לוי שיקביבץ, מילאנו.

ט, יד: וְתַגְתַּן דָת בְּשׂוֹשֶׁן – "ותנתן" בסגול ובליעיל [=ההטעה על הנ"ז].

ט, כב: וְהַחְדַּשׁ אִשְׁר נִהְפַּךְ – הה"א בשבא-נה ויש לקרוא נִהְפַּךְ.

ט, כד: אֶת-שְׁנֵי הַיְמִים הָאֶלָּה – "את-שני" במהפרק, והאל"ף בסגול לא בציiri.

ט, כט: אֶת-אֲגָרָת הַפְּרִים – "את-אגרת" בדרגה, והאל"ף בסגול לא בציiri.

מנהגו: מבריכין "הרבות ריבנו" הן בלילה והן ביום ודוקא בצייר. (וגם עשר נשים נחשות ציבור לעניין זה – פסקין תשובות. ויחיד יכול לאמרה בלי שם ומלכות – שבח המועדים).

ולכן: הקורא את המגילה ב'מצעים' ויש יותר מעשרה גברים או נשים מעל גיל מצוות, והוא כבר יצא יד"ח – עדיף שיברך אחד השומעים (או אחת השומעות ב齊יבור של נשים) גם את הברכה האחורה. ואם הם לא יודעים/ות – יברך אותם הקורא בעצמו.

לקוראים בהברה ספרדית, שימו לב: להלן התיבות במגילה שיש בהם קמץ קטן (בלבד תיבת בֶּל, מַרְדָּכַי)

[ולפעמים קמץ-גדול משנה את המשמעות, כגון הקורא ששה חֲדָשִׁים במקום חֲדָשִׁים]:

- פרק א: לְמַלְכוֹ, בָּאָמֶרֶם (הַלְּפָקֵד), יִפְיה (יְהִיד רָאשׁוֹנָה).
- פרק ב: הַגְּלָה, הַגְּלָתָה, יִכְנֵה (הַכְּפֵר), חֲדָשִׁים (חַחִית), בָּאָמֶנה.
- פרק ג: בָּאָמֶרֶם.
- פרק ה: עִשְׂרוֹ.
- פרק ו: וַיֵּשֶׁב (הַשִּׁיאָן).
- פרק ח: וְתִקְמֵם (הַקּוֹף).
- פרק ט: וַיְשִׁמְעוּ.
- פרק י: תִּקְפֹּו.

๔०๔

תיבות במגילה שיש בהם קרי וכתיב:

- א, טז: מָומְכָן – קוראים מָמוֹכָן.
- ג, ד: בָּאָמֶרֶם – קוראים בָּאָמֶרֶם.
- ד, ד: וְתִבְוֹאִינָה – קוראים וְתִבְוֹאִינָה.
- ד, ח: בִּיהּוּדִים – קוראים בִּיהּוּדִים. – וכן בְּכֻלָּם.
- ח, יא: לְהַרְגֵּז וְלְאָבֶד – קוראים לְהַרְגֵּז וְלְאָבֶד וְלְהַרְגֵּז וְלְאָבֶד.
- ח, יג: עֲתָודִים – קוראים עֲתָודִים.
- ט, ב: לְפָנֵיהם – קוראים וְאִישׁ לְאָעֵמֶד בְּפָנֵיהם וְאִישׁ לְאָעֵמֶד לְפָנֵיהם.
- ט, יט: הַפְּרוֹזִים – קוראים הַפְּרוֹזִים.
- ט, כז: קִימּוֹ וְקַבְלָל – קוראים וְקַבְלָל.
- ו, א: אֲחַשְׁרֵשׁ – קוראים אֲחַשְׁרֵשׁ.

๔०๕

ישר כח להרה"ח הר' יעקב חיים יעקבוביץ' שי', מותיקי הבעלי קרייה פעה"ק צפת, שמכתבו נשאבו חלק ניכר מהערות אלו.

•

לعلוי נשמת אבי מורי הבעל-קורא הותיק הרה"ח ר' אליעזר בר' משה יעקב ז"ל, נלב"ע יום ועש"ק פ' פרה, י"ט אדר ה'תש"ע, ומ"כ בחלוקת חב"ד אשר בסמכיות לציון רבבי פינחס בן יאיר, עיה"ק צפת ת"ז. ת.ג.צ.ב.ה.
– במלאת עשר שנים לפטירתו –

בהצלחה ופורים שמח!

**לקבלת "תשורה" ובה העורות לקרה"ת והഫטרות דכל השנה במחיר 18 ש"ח (כולל
משלוח) – נא לכתוב ל:** chabadmk@bezeqint.net